

Sygn. akt I CZ 129/11

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A.-BUD Spółki z o.o.
przeciwko M. Instytucji Gospodarki Budżetowej M.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 24 listopada 2011 r.,
zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w W.
z dnia 4 sierpnia 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 sierpnia 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację wniesioną w dniu 4 lutego 2011 r. przez M. Instytucję Gospodarki Budżetowej M. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie o zapłatę, w którego komparycji strona pozwana określona jest jako Skarb Państwa – Gospodarstwo Pomocnicze W. – B. przy Areszcie Śledczym w W.

Sąd Apelacyjny stwierdził, że instytucja gospodarki budżetowej wnosząca apelację nie występowała w procesie jako strona pozwana, a legitymacja do wniesienia apelacji od wyroku przysługuje tylko stronie, której wyrok dotyczy, a więc zawiera rozstrzygnięcie o żądaniu skierowanym przeciwko tej stronie. Przejęcie następnie przez podmiot wnoszący apelację obowiązków dotychczasowego gospodarstwa pomocniczego z mocy § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 2010 r. w sprawie sposobu i trybu przekształcania gospodarstw pomocniczych państwowych jednostek budżetowych w instytucje gospodarki budżetowej (Dz. U. Nr 181, poz. 1217) pozostaje bez znaczenia dla określenia podmiotu legitymowanego do wniesienia apelacji, bo stosownie do art. 192 pkt 3 k.p.c. stroną pozwaną pozostał w dalszym ciągu Skarb Państwa.

W zażaleniu na to postanowienie M. Instytucja Gospodarki Budżetowej M. zarzuciła naruszenie art. 192 pkt 3 k.p.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie, twierdząc, że zezwolenie strony przeciwnej, o którym mowa w tym przepisie, może być wyrażone także konkludentnie, czym było dokonanie przez stronę powodową w odpowiedzi na apelację zmiany określenia strony pozwanej, przez oznaczenie jej nazwą podmiotu wnoszącego apelację. Stanowiło to, w ocenie podmiotu żalącego, wyrażenie przez stronę powodową zgody na zmianę strony pozwanej, co Sąd pominął, a ponadto M. Instytucja Gospodarki Budżetowej M. została wpisana do rejestru sądowego w dniu 30 grudnia 2010 r. i wniosła w terminie apelację.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie, ale zupełnie z innych przyczyn, aniżeli wskazano w zażaleniu.

W niniejszej sprawie nie doszło do zbycia objętych sporem rzeczy ani praw w drodze czynności materialnoprawnej między zbywcą a nabywcą, a tylko w takiej sytuacji nabywca może wejść na miejsce zbywcy, z zachowaniem wymogów określonych w art. 192 pkt 3 k.p.c.

Podmiot wnoszący apelację powstał tymczasem w wyniku przekształcenia gospodarstwa pomocniczego państwowej jednostki budżetowej w instytucję gospodarki budżetowej w trybie określonym przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 2010 r. w sprawie sposobu i trybu przekształcenia gospodarstw pomocniczych państwowych jednostek budżetowych w instytucje gospodarki budżetowej (Dz.U. Nr 181, poz. 1217).

M. Instytucja Gospodarki Budżetowej M. uzyskała osobowość prawną z chwilą wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 30 grudnia 2010 r., przejmując z woli ustawodawcy przysługujące dotychczas gospodarstwu pomocniczemu, a więc przed jego przekształceniem, m.in. wszelkie uprawnienia i obowiązki na podstawie § 4 ust. 1 zd. pierwsze powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów. Przejście praw i obowiązków także związanych z przedmiotem procesu nastąpiło więc z woli ustawodawcy, a nie było rezultatem zbycia rzeczy lub prawa przez dotychczasowy podmiot postępowania i nie zależało od jego woli. Wejście nowego podmiotu do toczącego się postępowania odbyło się więc automatycznie i nie zależało także od woli dotychczasowych stron tego postępowania, a więc nastąpiło nie na podstawie art. 192 pkt 3 k.p.c.

W tej sytuacji należało uznać, że apelacja została wniesiona przez uprawniony podmiot, co skutkowało uchyleniem zaskarżonego postanowienia (art. 398¹⁶ k.p.c w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

Sąd Najwyższy nie uwzględnił wniosku żalącej o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm prawem przepisanych, ponieważ uwzględnienie zażalenia nastąpiło z zupełnie innych przyczyn, aniżeli wskazane w jego uzasadnieniu sporządzonym przez profesjonalnego pełnomocnika.